

„ Кога̀ кога̀ затрѣе своєго̀
 „ Сожителя̀ многолюбѣзнаго̀,
 „ Тò не седѝ вышѐ на зелѣна
 „ Млада̀ вѣтва, ѝ кога̀ є̀ цвѣтна.
 „ Нитò чїста вода̀ она̀ пїѐ,
 „ Но всѐ плачѐ своє̀ нещастїѐ.
 „ Ѝ неїма̀ ни є̀динъ̀ радость̀,
 „ Догдѣ̀ сама̀ не оумрѐ ꙗ̀ жалость̀.
 „ Такъ̀ ѝ азъ̀ Свпрѣжница̀ вѣдна,
 „ Ща̀ да плачемъ̀ оубы̀! ꙗ̀стáвлена.
 „ Сердцѐ моє̀ ꙗ̀ сегà до вѣка̀,
 „ Нек'̀ се стòри ꙗ̀ слѣзъ̀ мѣтна̀ рѣка̀.
 „ Ѝ тогáва ꙗ̀ скорьь̀ є̀да̀ оумремъ̀
 „ Ѝ нещастнѣй̀ живòтъъ моѣ̀ скончáемъ̀.“
 Всѐ я̀лѣзїѝ на товà глѣдашѐ,
 Но съ̀ терпѣнїѐ всѐ побѣжда̀вашѐ.
 Чѣстѡ̀ дѣмы̀ воспоминѣ̀вашѐ
 Вѣулскѝ, гдѣ̀ Хрѣтòсъ̀ дѣмашѐ:
 „ Тòй є̀ всекїѝ недостòинъ̀ менѐ,
 „ Кòйто̀ лóби Отца̀ пáче менѐ,
 „ Илѝ мáтерь, дѣты̀ ѝ сродникѝ,
 „ Ѝ прòчїа̀ ближнїа̀ скрòбникѝ.“
 За̀ тò протївъ̀ лóбòвъ̀ си тѣлесна̀,
 Тòй полòжи дръга̀ бжѣственна̀.
 Къ̀ родїтелемъ̀ не бѣ̀ немїлостивъ̀:
 Наипáче бѣ̀ спсѣ̀ послушливъ̀,